

Bestemmelse knytter sig det af Konferencen udtalte Ønske (Slutningsakt, Nr. I), at de Stater, der har samme officielle Sprog, vil antage den ensartede Lov i Oversættelser foretaget efter fælles Overenskomst.

8. Vedtagelsen af den ensartede Lov kan ikke gøres betinget af andre Forbehold end de i Konventionens Bilag II nævnte. Tilkendegivelse af hvilke Forbehold, de kontraherende Parter hver især maatte ønske at tage, skal ske samtidig med Ratifikationen eller Tiltrædelsen. Dog kan enkelte Forbehold — de der omhandles i Artiklerne 9, 22, 27 og 30 i Bilag II — blive nødvendige at foretage paa Grund af særlige Omstændigheder, som ikke kan forudses paa det Tidspunkt, da Ratifikationen eller Tiltrædelsen finder Sted; derfor indrømmes der enhver af de kontraherende Parter Ret til at tage saadanne Forbehold efter nævnte Tid, forudsat at den paagældende meddeler disse til Folkeforbundets Generalsekretær, hvem det paahviler at lade Meddelelsen gaa videre til de andre kontraherende Parter. De tagne Forbehold faar Virkning fra den halvfemsindstyvende Dag, efter at Generalsekretæren har modtaget Meddelelsen.

Endelig kan de i Bilag II, Artiklerne 17 og 28, nævnte Forbehold tages til enhver Tid, men de skal meddeles direkte og uopholdeligt til alle de kontraherende Parter samt til Folkeforbundets Generalsekretær, og de faar Virkning to Dage efter, at saadan Meddelelse er modtagen.

9. Artikel II indeholder Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med Checks udstedt inden Checkkonventionens Ikraftsættelse, og synes ikke at kræve Kommentarer. Artikel VIII giver ogsaa her, og af de Grunde, der allerede er nævnt i Beretningen vedrørende Konventionen om Veksler, Staterne Ret til i paatrængende Tilfælde straks at opsiges Konventionen. Den paagældende Stat skal i saadant Tilfælde uopholdeligt give direkte Meddelelse derom til de andre ved Traktaten bundne Stater saavel som til Folkeforbundets Generalsekretær. En saadan i paatrængende Tilfælde givet Opsigelse, hvis Betimelighed er overladt til hver enkelt af de kontraherende Parters Skøn, faar Virkning to Dage efter, at de andre kontraherende Stater har modtaget den Meddelelse, der giver dem Underretning derom. Denne Frist paa to Dage kan ikke være kortere, hvis de saaledes underrettede kontraherende Stater skal være i Stand til paa deres respektive Territorier at skride til de nødvendige Kundgørelser.

Det er bleven fremført, at de Forhold, der her er taget i Betragtning, og som er Undtagelser, kunde være rent forbigaaende eller midlertidige, og at det i saa Tilfælde kunde synes betimeligt at tilstede midlertidig Ophævelse af Konventionen. Dog har man igen forkastet en saadan Mulighed, fordi den saa let kunde give Anledning til Misbrug til Skade for de Stater, som i Overensstemmelse med Konventionen maatte være besluttede paa kun at tage deres Tilflugt til Opsigelse i de paatrængende Tilfælde, der er absolut uomgængelige.

10. Næst efter at give to Regler gaaende ud paa at afvende visse Ulemper, som kunde opstaa samtidigt med Ratifikationerne (A og B), stadfæster Protokollen de kontraherende Parters Forpligtelse til at meddele hinanden Ordlyden af de vedrørende Checks fastsatte Love. Denne sidste Bestemmelse skyldes Nødvendigheden af, at enhver af de kontraherende Parter prøver Medkontrahenternes fuldstændige Opfyldelse af Traktaten. Den er ogsaa Udtryk for det fundamentale i det Samarbejde og den indbyrdes Forstaaelse, der begunstiger Indførelsen af en ensartet Lovgivning. Til denne Bestemmelse vil det være passende at knytte det udtalte Ønske om, at de kontraherende Parter ligeledes vil give hinanden Meddelelse om de vigtigste retslige Afgørelser vedrørende Konventionens Anvendelse (Slutningsakt, Nr. III) saavel som Ønsket om, at Folkeforbundsraadet maa